

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział

Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia SO Beata Piwowarska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 marca 2020 r. w Warszawie

sprawy z wniosku **H. Kft. z siedzibą w Budapeszcie** (Węgry)

z udziałem **Q. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie**

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

I. udzielić H. Kft. z siedzibą w Budapeszcie zabezpieczenia roszczeń względem Q. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie o:

1. zaniechanie naruszeń praw do znaków towarowych Unii Europejskiej zarejestrowanych pod numerami EUTM 009530511, EUTM 014749253 oraz EUTM 011485133 polegających na używaniu oznaczeń z elementem „HELL” lub „HELLROCK” w odniesieniu do napojów bezalkoholowych, w tym w szczególności na umieszczaniu tych oznaczeń na opakowaniach napojów bezalkoholowych, produkcji, w tym produkcji na eksport oraz eksporcie napojów bezalkoholowych lub opakowań napojów bezalkoholowych zawierających te oznaczenia, bez względu na rodzaj czcionki i kolorystykę, za pomocą których są one przedstawione,
2. zniszczenie bezprawnie wytworzonych towarów lub opakowań, zawierających oznaczenie z elementem „HELL” lub „HELLROCK”,

poprzez

- a. zakazanie obowiązanej, na czas trwania procesu, używania w odniesieniu do napojów bezalkoholowych oznaczeń z elementem „HELL” lub „HELLROCK”, bez względu na rodzaj czcionki i kolorystykę, za pomocą których są one przedstawione, w tym w szczególności zakazanie produkcji, oferowania, wprowadzania do obrotu i eksportowania napojów bezalkoholowych lub opakowań napojów bezalkoholowych zawierających te oznaczenia, w odniesieniu do terytorium całej Unii Europejskiej;
- b. zajęcie - na czas trwania procesu - będących własnością obowiązanej napojów bezalkoholowych lub opakowań napojów bezalkoholowych, środków i materiałów opatrzonych oznaczeniami z elementem „HELL” lub „HELLROCK”;

II. oddalić wniosek w pozostałej części;

III. zwrócić H. Kft. z siedzibą w Budapeszcie z kasy Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 400 (czterysta) złotych tytułem nienależnej części opłaty sądowej;

IV. wyznaczyć H. Kft. z siedzibą w Budapeszcie dwutygodniowy termin do wystąpienia względem Q. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie z pozwem obejmującym roszczenia określone w punkcie I.1. i 2.

UZASADNIENIE

20 marca 2020 r. H. Kft. z siedzibą w Budapeszcie wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczeń względem Q. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie o:

a. zaniechanie naruszeń praw do znaków towarowych Unii Europejskiej zarejestrowanych pod numerami EUTM 009530511, EUTM 014749253 oraz EUTM 011485133 (łącznie „**Znaki Hell**”) polegających na używaniu oznaczeń z elementem „HELL” lub „HELLROCK” w odniesieniu do napojów bezalkoholowych, w tym w szczególności na umieszczaniu tych oznaczeń na opakowaniach napojów bezalkoholowych, produkcji, w tym produkcji na eksport oraz eksporcie napojów bezalkoholowych lub opakowań napojów bezalkoholowych zawierających te oznaczenia, bez względu na rodzaj czcionki i kolorystykę, za pomocą których są one przedstawione;

oraz

b. zniszczenie bezprawnie wytworzonych towarów lub opakowań, zawierających oznaczenie z elementem „HELL” lub „HELLROCK”;

poprzez

i. zakazanie obowiązanej, na czas trwania procesu, używania w odniesieniu do napojów bezalkoholowych oznaczeń z elementem „HELL” lub „HELLROCK”, bez względu na rodzaj czcionki i kolorystykę za pomocą których są one przedstawione, w tym w szczególności zakazanie produkcji, oferowania, wprowadzania do obrotu i eksportowania napojów bezalkoholowych lub opakowań napojów bezalkoholowych zawierających te oznaczenia, w odniesieniu do terytorium całej Unii Europejskiej;

oraz

ii. zajęcie, na czas trwania procesu, będących własnością obowiązanej wytworów opatrzonych oznaczeniami z elementem „HELL” lub „HELLROCK, w tym napojów bezalkoholowych lub opakowań napojów bezalkoholowych, środków i materiałów”.

Na podstawie art. 756² § 1 pkt 1 k.p.c. wniosła o nałożenie na spółkę Q-Bev obowiązku zapłaty na rzecz uprawnionej sumy pieniężnej w wysokości 10.000 zł za każdy dzień, w którym obowiązana naruszy obowiązek wskazany w pkt. i.

Z uwagi na skumulowanie we wniosku dwóch różnych sposobów zabezpieczenia, z czego jeden implikuje doręczenie obowiązanej postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia w trybie art. 740 §1 k.p.c., a drugi wymaga doręczenia go w trybie art. 755 § 3 k.p.c., wniosła o rozpoznanie wniosku w dwóch postanowieniach częściowych odpowiednio do zasądzonych sposobów zabezpieczenia.

Sąd ustalił:

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prawa węgierskiego H. Kft. z siedzibą w Budapeszcie jest jednym z wiodących producentów napojów energetycznych wytwarzanych na Węgrzech i eksportowanych do około pięćdziesięciu państw świata. W wielu państwach Hell Energy jest liderem rynku napojów energetycznych (W., A., B., R., B., S., C., C., M.). (dowód: odpis z rejestru handlowego k.29-52, wydruki ze stron internetowych k.56-65) Rozpoznawalność produktów Hell Energy związana jest m.in. z nakładami reklamowymi, w tym ze sponsoringiem zespołu (...) czy wykorzystaniem wizerunku aktora B.W.. (dowód: wydruki ze stron internetowych k.67, 69)

Ogromnym sukcesem okazało się wejście produktów Hell Energy na rynek (...), gdzie w ciągu ostatniego roku udało się uzyskać 80% wzrost wartości sprzedaży. Rozpoznawalność marki wynika z intensywnych działań reklamowych, w tym ze współpracy z R. S. (...) celebrytą, gwiazdą (...) i popularnego reality-show (...). (dowód: wydruki ze stron internetowych k.71-73, 75, 76)

Kluczowym elementem strategii marketingowej jest konsekwentne wykorzystywanie na oferowanych produktach oznaczenia „HELL”. Od 2006 r. uprawniona stworzyła portfolio znaków towarowych chroniących markę „HELL”, na które składa się niemal 100 rejestracji na całym świecie, w tym w Unii Europejskiej dla towarów w klasie 32. klasyfikacji nicejskiej - napojów energetyzujących. H. Kft. jest uprawniona m.in. do unijnych znaków towarowych:

- słownego **HELL ENERGY** zarejestrowanego 23 grudnia 2016 r. w EUIPO pod nr 014749253

- graficznego

zarejestrowanego 3 maja 2011 r. pod nr 009530511

- graficznego

zarejestrowanego 10 października 2014 r. pod nr 011485133

- graficznego

zarejestrowanego 5 sierpnia 2016 r. pod nr 015367592

- graficznego **HELL ENERGY DRINK** zarejestrowanego 27 stycznia 2016 r. pod nr 014642136. (dowód: zestawienie k.78-94, wydruki z bazy i świadectwa rejestracji EUIPO k.96-111)

Q. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie jest producentem napojów bezalkoholowych i opakowań. W 2019 r. obowiązana rozpoczęła współpracę z podmiotami z Indii mającą na celu produkcję i eksport do Indii napojów energetycznych pod nazwą HellRock. Rezultatem współpracy było wprowadzenie tam do sprzedaży napojów energetycznych w puszkach HellRock wyprodukowanych w Polsce i wyeksportowanych przez obowiązującą. (dowód: print-screeny stron internetowych k.126-129, 132, fotografie k.119-121, dowód rzeczowy, rachunek k.123, 124) W marcu i w maju 2019 r. (...) spółki współpracujące z obowiązującą zgłosiły w (...) Urzędzie ds. Patentów, Wzorów oraz Znaków Towarowych znaki towarowe: nr 4128986 (Allied Spirits)

i nr 4193781 (H. LLP)

. (dowód:

wydruki z (...) rejestru k.113-117)

Na znakach towarowych objętych tymi zgłoszeniami, jak i na puszkach HellRock dostępnych w sprzedaży w Indiach jako producent napoju wskazana została spółka Q, jako miejsce produkcji Polska, a jako importer (...) LLP. Na i(...) wersji portalu (...), gdzie sprzedawany był napój HellRock, jako producenta wskazano obowiązującą. (dowód: wydruk ze strony internetowej k.126-129)

W postępowaniu sądowym toczącym się w I. w sprawie wprowadzenia napojów HellRock na rynek (...) pozwana H. LLP oświadczyła, że napój HellRock produkowany jest w Polsce i wskazała, że od maja 2019 r. sprzedała 20 milionów sztuk. (dowód: pismo procesowe k.154-165) W międzynarodowych bazach danych eksportowych odnotowano wiele dostaw napoju HellRock na rzecz H. LLP zleconych przez obowiązującą. (dowód: przykładowe potwierdzenia dostaw k.134-137)

Sąd zważył:

Podstawową funkcją znaku towarowego jest gwarantowanie konsumentowi lub końcowemu odbiorcy możliwości określenia pochodzenia towaru lub usługi nim oznaczonych, odróżnienia go (bez ewentualności wprowadzenia w błąd) od towarów lub usług innego pochodzenia. (tak wyroki Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 23/05/1978 r. w sprawie 102/77 *H.*, z 18/06/2002 r. w sprawie C-299/99 *P.*, z 8/05/2008 r. w sprawie C-304/06 *E.*, wyrok Sądu Unii Europejskiej z 8/02/2011 r. w sprawie T-157/08 *I.*)

Prawo wyłączne zostało przyznane, aby umożliwić właścicielowi znaku towarowego ochronę jego szczególnych interesów, zadbanie o to, aby znak ten mógł spełniać właściwe mu funkcje wskazywania konsumentom pochodzenia towaru lub usługi oraz gwarantowania ich jakości, a także funkcje komunikacyjną, reklamową i inwestycyjną. Wykonywanie prawa wyłącznego jest zastrzeżone dla przypadków, w których używanie przez osoby trzecie określonego oznaczenia wpływa lub może negatywnie wpływać na pełnione przez znak funkcje. (tak wyrok Trybunału z 22/09/2011 r. w sprawie C-482/09 *B.*, a także wyroki z 18/06/2009 r. w sprawie C-487/07 *L.*, z 23/03/2010 r. w sprawach połączonych od C-236/08 do C-238/08 *G.*)

Przepis art. 9 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (tekst jednolity) z 14 czerwca 2017 r. stanowi natomiast, że bez uszczerbku dla praw właściciela nabytych przed datą zgłoszenia lub datą pierwszeństwa unijnego znaku towarowego właściciel tego znaku jest uprawniony do zakazania osobom trzecim, które nie mają jego zgody, używania w obrocie handlowym, w odniesieniu do towarów lub usług, oznaczenia, m.in. w przypadku, gdy oznaczenie to:

- a. jest identyczne z unijnym znakiem towarowym i jest używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne z tymi, dla których znak ten został zarejestrowany;
- b. jest identyczne z unijnym znakiem towarowym lub do niego podobne oraz jest używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne lub podobne do towarów lub usług, dla których znak ten został zarejestrowany, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia odbiorców w błąd, które obejmuje prawdopodobieństwo skojarzenia oznaczenia ze znakiem towarowym;
- c. jest identyczne z unijnym znakiem towarowym lub do niego podobne, niezależnie od tego, czy jest ono używane w odniesieniu do towarów lub usług, które są identyczne, podobne lub niepodobne do tych, dla których znak ten został zarejestrowany w przypadku, gdy cieszy się on renomą w Unii i używanie tego oznaczenia bez uzasadnionej przyczyny przynosi nienależną korzyść lub jest szkodliwe dla odróżniającego charakteru lub renomy unijnego znaku towarowego.

Ocena identyczności lub podobieństwa znaku zarejestrowanego oraz przeciwstawianego mu oznaczenia pozwanego powinna się opierać na ich zgodności wizualnej, fonetycznej i koncepcyjnej. Znaki należy porównywać całościowo, a decydujące znaczenie mieć będą elementy odróżniające, a nie opisowe. Oznaczenie może być uznane za identyczne ze znakiem, tylko wtedy, gdy powtarza – bez dokonywania zmian lub uzupełnień – wszystkie jego elementy, lub gdy rozpatrywane jako całość, wykazuje nieznaczne różnice, które nie zostaną dostrzeżone przez przeciętnego konsumenta. (tak wyrok Trybunału z 20/03/2003 r. C-291/00 *L.*) Dwa znaki towarowe są do siebie podobne, jeżeli z punktu widzenia określonego kręgu odbiorców, są przynajmniej częściowo identyczne w jednym lub kilku istotnych aspektach. (tak wyrok Sądu z 23/10/2002 r. w sprawie T-6/01 *M.*) Dla stwierdzenia, czy w konkretnym przypadku znaki są identyczne, czy też można mówić zaledwie o podobieństwie, konieczne jest dokonanie oceny wizualnych, fonetycznych i znaczeniowych cech znaków i ich całościowego oddziaływania na percepcję należycie poinformowanego, dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta. (tak wyroki Trybunału z 20/03/2003 r. w sprawie C-291/00 *L.* , z 8/05/2014 r. w sprawie C-591/12 *P.*)

Dokonując oceny podobieństwa towarów i usług należy brać pod uwagę wszystkie czynniki charakteryzujące zachodzące między nimi relacje (zależności), szczególnie ich rodzaj i przeznaczenie,

sposób używania lub korzystania z nich, warunki w jakich są sprzedawane, a także ich wzajemny, konkurencyjny lub komplementarny charakter. (tak wyroki Sądu z 23/10/2002 r. w sprawie T-388/00 *E.*, z 4/11/2003 r. w sprawie T-85/02 *C.*) Całościowa ocena zakłada pewną współzależność między branymi pod uwagę czynnikami, w szczególności podobieństwem znaków oraz podobieństwem towarów/usług, których one dotyczą, przy czym niski stopień podobieństwa towarów i usług może być zrównoważony znaczącym stopniem podobieństwa znaków i odwrotnie. (zasada wzajemnej zależności - tak wyroki Trybunału z 23/10/2002 r. w sprawie T-6/01 *M.*, z 13/09/2007 r. w sprawie C-234/06 *I.*, z 18/12/2008 r. w sprawie C-16/06 *M.*)

W myśl utrwalonego orzecznictwa, prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd istnieje, gdy znaczna część właściwego kręgu odbiorców mogłaby zostać skłonią do omyłkowego zakupu towaru pozwanego, myśląc, że jest to towar uprawnionego (uznając, że dane towary lub usługi pochodzą z tego samego przedsiębiorstwa), ewentualnie mogłaby uznać, że dane towary lub usługi pochodzą z przedsiębiorstw powiązanych ze sobą gospodarczo. (tak wyroki Trybunału z 29/09/1998 r. w sprawie C-39/97 *C.*, z 4/05/1999 r. w sprawach połączonych C-108/97, C-109/97 *W.*, z 22/06/1999 r. w sprawie C-342/97 *L.*) Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd powinno być oceniane w sposób całościowy, według sposobu postrzegania określonego konsumenta, przy uwzględnieniu wszystkich istotnych okoliczności konkretnego przypadku, szczególnie wzajemnej zależności między podobieństwem oznaczeń i towarów lub usług, których one dotyczą. (tak wyroki Trybunału z 11/11/1997 r. w sprawie C-25/95 *S.*, z 23/03/2006 r. w sprawie C-206/04 *M.*, z 18/12/2008 r. w sprawie C-16/06 *M.*, z 8/05/2014 r. w sprawie C-591/12 *P.* oraz wyroki Sądu z 9/07/2003 r. w sprawie T-162/01 *G. B.* i z 20/01/2010 r. w sprawie T-460/07 *L.*)

Właściwy krąg odbiorców składa się z przeciętnych konsumentów, należycie poinformowanych, dostatecznie uważnych i rozsądnych, przy czym poziom uwagi konsumentów może się różnie kształtować w zależności od kategorii towarów lub usług. (tak wyroki Trybunału z 22/06/1999 r. w sprawie C-342/97 *L.*, z 6/05/2003 r. w sprawie C-104/01 *L.* i z 12/01/2006 r. C-361/04 *R.*) Przeciętny konsument rzadko ma możliwość przeprowadzenia bezpośredniego porównania różnych znaków towarowych, musi zazwyczaj zdać się na zachowany w pamięci niedoskonały ich obraz. Ryzyko konfuzji jest tym większe, im silniejszy jest charakter odróżniający znaku towarowego, który wynika z jego samoistnych cech lub renomy (znajomości, rozpoznawalności na rynku). (tak wyroki Trybunału z 22/06/1999 r. w sprawie C-342/97 *L.*, z 11/11/1997 r. w sprawie C-251/95 *S.* i z 29/09/1998 r. w sprawie C-39/97 *C.*)

Istnieje pewna współzależność pomiędzy znajomością znaku wśród odbiorców, a jego charakterem odróżniającym - im bardziej znak jest znany, tym bardziej wzmocniony jest jego charakter odróżniający. Przy ocenie, czy znak cieszy się wysoce odróżniającym charakterem wynikającym z jego znajomości wśród odbiorców, należy rozpatrzyć wszystkie istotne okoliczności danego przypadku, w szczególności udział znaku w rynku, natężenie, zasięg geograficzny i długość okresu jego używania, wielkość inwestycji dokonanych przez przedsiębiorstwo w celu jego promocji, udział procentowy zainteresowanych grup odbiorców, którym znak umożliwia zidentyfikowanie towarów jako pochodzących z określonego przedsiębiorstwa, jak również oświadczenia izb handlowych i przemysłowych lub stowarzyszeń zawodowych. (tak wyrok Sądu z 12/07/2006 r. w sprawie T-277/04 *V.*) Ciężar udowodnienia siły znaku towarowego i jego odróżniającego charakteru, spoczywa na powodzie. (art. 6 k.c.)

Skutki unijnego znaku towarowego podlegają wyłącznie przepisom rozporządzenia. W ust. 3 art. 9 stanowi, że na podstawie ust. 2 mogą być zakazane w szczególności:

- a) umieszczanie oznaczenia na towarach lub ich opakowaniach;
- b) oferowanie towarów, wprowadzanie ich do obrotu lub ich magazynowanie w tym celu pod takim oznaczeniem lub oferowanie, lub świadczenie usług pod tym oznaczeniem;
- c) przywóz lub wywóz towarów pod takim oznaczeniem;
- d) używanie oznaczenia jako nazwy handlowej lub nazwy przedsiębiorstwa, lub jako części tych nazw;
- e) używanie oznaczenia w dokumentach handlowych i w reklamie;
- f) używanie oznaczenia w reklamie porównawczej w sposób sprzeczny z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/114/WE.

Gdy sąd uznaje, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia unijnego znaku towarowego, wydaje, o ile nie istnieją szczególne powody, decyzję zakazującą określonych działań. Stosuje również środki, zgodnie z przepisami prawa krajowego, których celem jest zapewnienie przestrzegania zakazu. (art. 130 ust. 1) Oznacza to, że jeśli w prawie krajowym istnieją inne jeszcze sposoby (środki ochrony) znaku przed naruszeniem, nieznane przepisom rozporządzenia, sąd powinien je, na wniosek powoda, zastosować do ochrony znaku unijnego. Odnosi się to wprost do przepisów art. 296 ust. 1 i art. 286 p.w.p.

Zgodnie z art. 296 ust. 1 p.w.p., osoba, której prawo ochronne na znak towarowy zostało naruszone, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody: na zasadach ogólnych albo poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej opłacie licencyjnej albo innego stosownego wynagrodzenia, które w chwili ich dochodzenia byłyby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie ze znaku. Przepis art. 286 p.w.p. stanowi natomiast, że sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu.

Do sądów państwa członkowskiego może być złożony wniosek o zastosowanie środków tymczasowych (w tym zabezpieczających) w odniesieniu do unijnego znaku towarowego, które stosuje się, na mocy prawa tego państwa, do znaku krajowego. (art. 131 ust.1 rozporządzenia) Zabezpieczenia roszczeń przedsiębiorcy wynikających z naruszenia praw własności przemysłowej i reguł uczciwej konkurencji udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, zarówno przed wszczęciem postępowania jak i w jego toku (§ 2). Zgodnie z art. 730¹ k.p.c. wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. poprzez zajęcie ruchomości (art. 747 pkt 1 k.p.c.). Jeżeli jego przedmiotem nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela go w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron na czas trwania postępowania (art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.). Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązkanego nie obciążać ponad potrzebę.

Wyłączność H. Kft. używania na terytorium Unii Europejskiej znaków towarowych **HELL ENERGY** wynika z załączonych do wniosku świadectw rejestracji i wydruków z bazy Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej. Tworzą one rodzinę znaków ze wspólnym elementem słownym HELL, dystynktywnym i dominującym.

Jurydyczna koncepcja znaków seryjnych, których szersza ochrona nie wynika wprost z przepisów prawa wspólnotowego ani krajowego, została wypracowana w orzecznictwie (np. wyroki Sądu z 23/02/2006 r. w sprawie T-194/03 *B.*, z 16/04/2008 r. w sprawie T-181/05 *C.*, wyroki Trybunału z 13/06/2011 r. w sprawie C-317/10 *U.* i z 24/03/2011 r. w sprawie C-552/09 *K.*), służąc m.in. ocenie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadkach, w których uprawniony dysponuje (i wykonuje je) licznymi prawami do znaków towarowych, które łączy wspólny element słowny, graficzny, koncepcyjny (wspólna idea).

Spółka Q. produkuje identyczne towary - napoje energetyzujące ze słowno-graficznym oznaczeniem „HellRock”, które eksportuje do Indii. Oznaczenie to niewątpliwie kojarzy się ze znakami uprawnionej, ze względu na czerwono-białą kolorystykę, ale przede wszystkim umieszczony w centralnym miejscu, dominujący element słowny **HELLROCK** (pisane łącznie lub rozdzielnie). Pozostałe elementy (grafika, czcionka, informacje „energy drink”, „premium energy drink”, „product of Europe”) mają charakter opisowy i nie mogą wyeliminować skojarzenia ze znakiem uprawnionej, szczególnie w znaku towarowym zgłoszonym w Indiach pod nr 4128986 przez spółkę A. . Konsumentom mogą więc błędnie uznać, że oznaczenie „HellRock” należy do serii znaków H. Kft., a opatrywane nim napoje energetyzujące pochodzą od uprawnionej lub podmiotu powiązanego z nią gospodarczo. Obowiązana dopuszcza się zatem naruszeń zdefiniowanych w art. 9 ust. 2b rozporządzenia.

Korzystanie przez obowiązkaną z kwestionowanych oznaczeń zakłóca wykonywanie przez znaki towarowe uprawnionej przynależnych im funkcji oznaczenia pochodzenia, reklamowej, ewentualnie także jakościowej. Może także działać na szkodę charakteru odróżniającego tych znaków prowadząc do ich degeneracji. Uprawdopodobnienie faktu naruszania przez uzasadnia uznanie za słuszne – na tym etapie postępowania - roszczeń określonych w art. 9 ust. 3 rozporządzenia oraz w art. 286 p.w.p.

Uprawniona należycie uprawdopodobniła także swój interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Aby nie wystąpiły dalsze niekorzystne dla niej skutki konieczne jest niezwłoczne zapewnienie ochrony jej praw wyłącznych, szczególnie zważywszy skalę produkcji i eksportu. Brak zabezpieczenia i długotrwałe oczekiwanie na prawomocne rozstrzygnięcie sądu o zakazaniu naruszeń i usunięciu powstałych już skutków pozbawi H. Kft. ochrony prawnej i uniemożliwi osiągnięcie celu postępowania głównego. Używanie przez obowiązkaną w jego toku kwestionowanych oznaczeń będzie

utrzymywać skutki naruszenia poprzez zacieranie, w odbiorze konsumentów, różnic pomiędzy towarami stron. Usunięcie skutków takich naruszeń w przyszłości może okazać się bardzo utrudnione, jeśli w ogóle możliwe.

Żądane sposoby zabezpieczenia co do zasady odpowiadają treści przyszłych roszczeń, Sąd ograniczył jednak zajęcie do towarów, co do których uprawdopodobnione zostało naruszenie (napoje bezalkoholowe) oddalając wniosek z pkt. 1i. w odniesieniu do innych, nieokreślonych „wytworów”. Zapewni to H. Kft. należyłą ochronę prawną, a obowiązanej nie obciąży ponad potrzebę, może ona bowiem prowadzić działalność gospodarczą nie naruszając praw i interesów gospodarczych osób trzecich. (art. 730¹ w zw. z art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.)

Stosownie do art. 733 k.p.c., Sąd wyznaczył uprawnionej dwutygodniowy termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia.

Sąd oddalił wniosek z pkt. 2., ponieważ przepis art. 756² § 1 pkt 1 k.p.c. dopuszcza jedynie możliwość zagrożenia obowiązanemu zapłatą określonej sumy pieniężnej, a nie - jak żąda uprawniona - nałożenia obowiązku zapłaty sumy przymusowej. Żądanie jest nieuzasadnione z punktu widzenia unormowań art. 1050¹ i art. 1051¹ k.p.c. odpowiednio stosowanych w postępowaniu zabezpieczającym na podstawie art. 756² § 2 k.p.c.

Na uwzględnienie nie zasługiwał także wniosek z pkt 6. niemający uzasadnienia w obowiązujących przepisach ani w praktyce orzekania w tego rodzaju sprawach. Wniosek oddalony został także w tym zakresie w jakim Sąd dokonał mieszczących się w granicach wyznaczonych w art. 321 k.p.c. zmian sformułowań w porównaniu ze zgłoszonymi żądaniami.